

VOLPONE

Ben Jonson drámája
a Kamaraszínházban

Kultúrforradalmunk szegedi frontszakaszán jelentős győzelmet könyvelhettünk el az óesztendő utolsó napjaiban. December 23-án megnyitotta kapuit a Szegei Nemzeti Színház Kamaraszínháza, s ezzel hozzájuttatta Szeget ahhoz a második színházhoz, melyet az ország egyik legjelentősebb vidéki kulturális központjának dolgozói kétségkívül régóta igényelnek.

A Kamaraszínház bemutatkozó darabja Ben Jonson angol drámaíró »Volpone« című ragyogóan szellemes szatirikus vígjátékát választotta, amely az elmúlt években Budapest egyik legnagyobb színpadi sikerét jelentette.

Ben Jonson az angol renaissance irodalmának egyik legjelentősebb alakja volt, fiatalabb kortára és legjobb barátja Shakespearenek. 1573-ban született és 1637-ben halt meg. A 90-es években Shakespeare szintársulatánál dolgozott mint színész és drámaíró. A hagyomány szerint ezidőben írt vígjátékai egyikében Shakespeare — aki szintén színész volt — jelentős sikert aratott. A »Volpone«-t 1605-ben az a »Globe« nevű londoni színház adta elő legelőször, melynek igazgatója Shakespeare volt. Jonson nemcsak mint színpadi szerző, hanem mint költő és kritikus is jelentős. A »Hableány« címűt, amely az elmúlt években korok irodalmi kávéházainak őseben a fiatal írók jelentős részét maga köré gyűjtötte és irányította őket. Bizonyos kérdésekben nem egészen értett egyet Shakespeare-rel, de nagyrabecsülte zseniális kortársát, tőle származik az »avoni hatyú« kifejezés, s egyik versében »színpadunk csodájának« »szeretett mester«-nek nevezi.

Ben Jonson színdarabjai közül a drámai erkölcsrajzok a legjelentősebbek. Bárán támadja bennük a züllött, ízléstelen arisztokráciát. Nem kíméli a puritánokat sem, bár erkölcsi nézetét tekintve közel állt hozzájuk, s bizonyos mértékig a XVIII. századi kispolgári dráma korai előfutárának is tekinthető. Legjobb darabjában, a »Volpone, vagy a róka« című szatirikus vígjátékban az eredeti tökélfelhámozás korának jellegzetes velejáróját, az emberi kapcsolatokat megmérgező nyerskedési szellemet leplezi le.

Ismerjük Ben Jonsonnak a dramaturgia kérdéseiről szóló elméleti meghatározásait. A shakespearei romantika külsőségeinek utánzása helyett a klasszicizmus dramaturgiájára felé közeledik: erősen hangsúlyozza a forma zártasát és fejeletét. Ugynevezett »humorelmélet«-e egyetlen uralkodó vonásra vagy furcsaságra építi fel a hős jellemét. Abban azonban egyetértett Shakespeare-rel, hogy a dráma célja: tükröt tartani a természet és a társadalom elé. Új utat tört a vígjátéknak, élő típusok bemutatásával, hihető bizonyalom megalkotásával, a mindennapi élet beszélt nyelvén igyekezett a valóságot ábrázolni. Az emberi ferdeségek és gyarlóságok fáradhatatlan ostromozója, egyik komédiája prologusában ezt írja: »Íme itt vagyok, hogy ostorommal végighúzzak a képmutatáson.«

A »Volpone« Jonson drámaírói művészetének egyik csúcsa. Páratlanul éles szatirájával szinte Molière előfutárjává válik. Kárpáti Aurél a »Szabad Nép« karácsonyi számában színjátásának problémáival foglalkozva írja többek között Molière-ről, hogy »társadalomkritikája révén ma már ő is »szerves része« a magyar nemzeti színjátásnak«. Talán éppen a »Volpone« ilyen »elő-molierei« jellege az oka annak a kétségkívül jelentős szerepnek, melyet ez a darab felszámolás után az színjátásunk területén játszik.

Igaz, hogy az átdolgozások még inkább kiélezték a darab molierei vonásait. Mert a magyar színpadokon játszott »Volpone« nem teljesen azonos Ben Jonson eredeti szövegével. Három huszadik századi írónak is része van a mű jelenlegi magyar formájának kialakításában. Először a német Stefan Zweig alkalmazta modern színpadra a darabot, majd ezt a modernizálást alakította tovább a francia Jules Romains. A kétszeri átfarmálás azonban eltüntetett az angol eredetinek sok zamatát, s legnagyobb élő drámaíróink, Illyés Gyula vállalkozott arra, hogy az eredeti jonsoni ízeket újrakeltesse és pótolja, s a háromféle változathoz megteremtse a negyediket. Illyés maga írja »Volpone«-fordításának előszavában: »A művel tehát némileg az történt, ami a nemzeteken végigvándorló mesék sorsa szokott lenni, hasonlított, ho-

nosodott.« Az eredeti verses szöveg prózává változott át, a cselekmény egyes, a fővonalhoz nem tartozó részeit elmaradtak. Az ilyenfajta átdolgozások erősen vitatható problémájának felvetése túlhaladná e cikk kereteit, ebben az összefüggésben csak arra szükséges utalnunk, hogy az Illyés-féle »Volpone« egyesíti az átdolgozások kétségtelenül meglévő előnyeit, s el tudja kerülni számos hátrányát.

Ben Jonson »Volpone«-jának címszereplője a pénzharcoslás monomániakusa, Hasonlít Molière Harpagon-jához, csak hogy elsősorban nem a pénz felhalmozásában, hanem megszerzésében leli örömet. Nagyszerűen ismeri és kihasználja a hozzá hasonló pénz-sóvár figuráknak azt az emberi gyöngeségét, hogy mindenre képesek egy gazdag ember kegyelmeinek a megnyerésért. Saját kapzsiságát azzal igyekszik kielégíteni, hogy a végsőkig kihasználja mások kapzsiságát. A pénzesség megszállottjainak tánca az arany körül, felsülük és bűnhődésük jellegzetesen megmutatja a polgári társadalom elősködoinek feneketlen rothadását. A feltétlenül férj felesége tisztaságát, a zsugori uzsorás vagyonát hajlandó feláldozni a várható örökség reményében, a közjegyző rútul visszaél hívátása előnyével, hogy kismémmizze vetélytársait a vélt haszonból. A megsejgyenült és börtönbe került gazfickókat léprecsaló főelősködo pedig akkor zuhan le sikereinek csúcspontról, amikor már azt hiszi, hogy minden terve sikerült. Az eredeti darabban megbűnhődik Mosca, a pénz komédiájának ez az agyafúrt mókamestere is, az átdolgozásban az ő agyafúrtsága csajja lépre Volponét, s a végjelent befejező szavaiban megjobban aláhúzza az író éles támadását a kapzsiság ellen: »Tárjátok ki a kapukat! Levegőt, világozságot! Zenét! A zsugoriság doha még itt búzlik. Gyűjtsetek fátylakat. Menjetek a kapuba a vendégek fogadására. Zenét! Es soha senki ne beszéljen többé nektünk pénzről!...«

Ben Jonson darabját műfaji tekintetben jelentős szálak fűzik a commedia dall'arte hagyományaihoz. A mű szereplői egyenes utódai a vásári színjátás népi hagyományok alapján kialakult jellemtipusoknak. Ezt a bizonyos mértékig primitív, de ugyanakkor drámai sürítésre rendkívül alkalmas tendenciát mégjobban hangsúlyozza az, hogy a szereplők nevében el van rejtve egy-egy olyan állatnak a neve, amelyet a közép-korvégi népi színjátás valamilyen jellegzetes emberi tulajdonság vagy magatartás konkrét ábrázolására általában felhasznált. A cselekmény Velencében játszódik, s így a nevek olaszok. Volpone neve a rókat, Moscaé a legyet, Voltoréé a keselyűt, Corvinóé a hollót, Corbaccióé a varjút, Leonéé az oroszlánt, Canináé a nőténykutyát, Colombáé a galambot idézi. Eppen a darabnak ez a vonatkozása ad módot arra, hogy az előadás a mű amúgy is harsogó színeit a végsőkig kiélelje a bohózat stílus irányába.

A Szegei Nemzeti Színház gárdája hosszú, lelkiismeretes munkával készült fel a »Volpone«-előadására. Sallós Gábor rendező helyesen látta meg, hogy az elsőrendű feladat a renaissance világ légkörének a megteremtése. Az egész előadáson végigvonul az a törekvés, hogy az aranyborjú körül táncoló társadalom éles leleplezése összhangban maradjon a darab színporkázó játékoságával, hogy a bohózat és szatirikus tendenciák ne egymás rovására, hanem egymástól elválaszthatatlan egységben érvényesüljenek. A rendezés végig tudja fokozni a darab lendületét. Az első felvonás azonban egy kissé a konvencionális vígjátéki stílus jegyében indul, s játékoságban nem éri el a későbbi felvonásokat. Itt lehetne még kissé lazítani, s ezzel a darab menetét egységesebbé, töretlenebbé tenni. Lehetséges persze olyan fel fogás is, mely az első felvonásban kialakított szolidabb stílusban vízi végig az előadást, de véleményünk szerint a színház által választott megoldás a szerencsésebb. Külön nehézséget jelentett a rendező számára, hogy a »Volpone« díszletei számára a kamaraszínpad kissé szűknek bizonyult. Különösen Corvino házában és a törvényszéki jelenetben volna szükség nagyobb térre. A rendezés ötleteken hidalta át ezeket a körülmények közötti nehézségeket. Sallós Gábor már az új Kipphart-vígjátékban bebizonyította rátermettségét, ezt a rendezését ismét sikere közé könyvelheti el,

A színészi teljesítmények vizsgálatánál előjáróban arra kell rámutatni, hogy a darabban tulajdonképpen két főszerep van. Mosca, a vidámingyenelő mozgája a bábuk dróttjait, s szerepe súlyban is azonos a címszereplőével, terjedelemben meg éppen felül is múlja azt. Moscanak kell könyvnyed hányavetiségeivel, főlényen biztonságával megadnia az előadás alaphangját. Kormos Lajos pompásan oldotta meg ezt az igen nehéz feladatot, mely többek között a szó fizikai értelmében is nem mindennapi nehézséget jelent, hiszen közel négy órán keresztül szinte állandóan a színpadon kell tartózkodnia. Kormos egyszerű, természetes eszközökkel dolgozik, tökéletes illúzióját tudja kelteni annak, hogy a sok cselszövény, tévedés, látszat közepette egyedül ő van végig tisztában a helyzettel, s ő a helyzet ura, az utolsó kép első jeleneteitől eltekintve, amikor átmenetileg szorult helyzetbe kerül, de végül ismét kivágja magát. Atéli s ugyanakkor intellektuálisan is teljes mértékben érti a zsugoriság árnyékában termő ingyenélés nem éppen erkölcsös, de a környezettel szemben erkölcsileg is fölényben lévő filozófiáját.

Kátay Endre figyelemreméltó alakítást nyújt Volpone szerepében. Igen sok eredeti színe, jó ötlete van. Az arany megszállottjának szárszínű figurája könnyen lehetőséget ad a külsőséges megoldásokra, s az ezekre amúgy is hajlamos Kátay néhányszor enged a szerepadta kísértéseknek, s ilyenkor nem érzékelteti kellően a szerep belső logikáját. Ezek az apróbb hiányosságok azonban nem borítják árnyékba azt, hogy egészében véve magasszínvonalú teljesítményt láttunk tőle.

Miklós György Corvinóé és Barsi Béla Corbaccióé a legapóbb részletekig kidolgozott művészi alakítás, méltóképpen sorakozik a két nagytehetségű művész pályafutásának legjelentősebb állomásai közé. Kaló Flórián és Mezei Lajos jól illeszkedett bele az együttesbe. Kovács János főerénye, hogy jól érzékeltette a szerep típusjellegét, s egy percre sem tévesztette szem elől, hogy ő tulajdonképpen a szájhős oroszlánt játssza. E téren néha ő is külsődleges megoldásokat alkalmazott, talán többet a kelleténél.

Lászlóffy Kata Canináéa méltán sorolható a már említett legkiválóbb alakítások (Mosca, Corvino, Corbaccio) sorába. Kormossal való páros jelenete az első felvonás végén egyike a darab legnagyobb mozzanatainak. Ambrus Edit harmonikusan érzékelteti Colomba passzív egyéniségét.

Sándor Sándor korhű díszletei, Mánik László pompás maszkjai, Bene Jánosné és Horváth Ferenc jelmezei jelentős részt kérnek a sikerből.

Pósa Péter

egyetemi adjunktus.

(34)

Azután nívós vita indult meg arról, hogy Hannibálnak az arcképet festessék-e meg, vagy szobrot állítsanak neki. Egy szeme legyen-e azon, vagy kettő, ki tartsa a leleplező beszédet, kik vezessék a társadalmi gyűjtést, és a zsidóktól fogadjanak-e el pénzt? Ez az egy pont volt az, amelyben mindenki igennel szavazott, a többiekre nézve azonban nagyon elágazók voltak a vélemények, azért nem is vártam meg az eszmecsere végét, hanem angolosan megleptem kán és mirza testvéreimöt.

Ha tógám lett volna, azt minden bizonnyal az areomra húztam volna, mikor kiléptem a kapun. A Coriolanus anyja érezhette így magát, mikor megtudta Plutarchosból, hogy Rómát megmentette, de a fiát elvesztette. A kenyeremet tán én is megmentettem, de Hannibált elvesztettem, éppen mikor föltámasztottam. Meghamisítottam, eltorzítottam, csúfot úztam belőle, maskarába öltöztettem és bukfencet hányattam vele a cirkuszban. Ehhez fogható gonoszított nem volt azóta, mióta az elvetemült Tullia a saját apja holtestén végigkocsikázott a Via Sclerátán. A tisztelt című kánok talán kijárhatnak a megkegyelmezésemre a nagyságos és méltóságos kánoknál, de én soha meg nem bocsáthatok magamnak.

A varasbéka ott csúszott-mászott a celtisz alatt, arcoskáján nem annyira a kiállott szenvedések, mint inkább a különböző cipőkenőcsök nyomaival. Fölhasználva a Gazsi bácsi politikai elfoglaltságát, beleköszölt minden suvickos katalógusba. Most aztal foglalkozott, hogy az öleken lévő számtanfűzetből kitépett egy levelet, csinált belőle stancilít, tele- rakta éretlen celtisz-bogyóval, azt onnan kiszedte és beleduggatta a fülecskéjébe, orroskájába. Így sokkal raffináltabb volt az élvezet, mintha közvetlen a földről raktározta volna az orrába a bogyókat.

— Nekem adod-e ezt az írkát, pajtás? —

Anyakönyvi hírek

1954 december 24-től 1954 december 31-ig.

HAZASSÁGOT KÖTÖTTEK

Juhász István és Erzsia Margit, Metzger Béla és Domonkos Borbála, Kovács István és Szabó Erzsébet, dr. Kajár György és Kajtar Gizella, Simon András és Csarnai Katalin, Nagy Antal és Vrabcsán Anna, Kostyán László és Korom Margit, Bálint József és Zombori Mária, Vör József és Bakacsi Éva, Rácz Károly és Horváth Éva, Pásztor Géza és Matuzska Margit, Tóth Géza és Kérdő Erzsébet, Szilágyi Elemér és Zolczer Erzsébet, Hegedüs Béla és Sebők Jolán, Zsírós András és Kiss Róza, Farkas Ferenc és Pópoly Erzsébet, Hubert Albin és Peterdi Judit, Pollák László és Reichel Agnes, Lakatos József és Seres Gizella, Kovács Lajos és Fodor Rozália, Csikos Mihály és Szenthegyi Hilda, Tóth Lajos és Redenczki Gizella, Vecsernyés Béla és Nyerges Klára, Herédi Vincze és Berta Ilona, Szabó József és Nagy Judit, Nemeth István és Szűcs Katalin, Farkas Sándor és Csaba Rozália, Farkas Sándor és Dudás Margit.

SZOLETÉSEK

Pósa Antal és Fodor Ilona Klára, Király Béla és Daka Etelka Éva, Stadler Imre és Kis Emília Emília, Tihanyi Lippó és Bagó Erzsébet István, Zádori Sándor és Györgyi Ilona Sándor, Laskai Imre és Lábadi Katalin Agnes, Révész László és Szili Gabriella Erzsébet, Kispéteri Lajos és Baranyai Ilona Lajos, Székelyes Ferenc és Hódi Rozália Éva, Sebők Béla és Kovács Ibolya Zsuzsanna, Bank Sándor és Ördög Piroksa Sándor, Czvitkó István és Dobó Anna István, Csúrka János és Makai Gizella Gábor, Csendes Sándor és Bödő Klára Tamás, Fehér Gyula és Csonka Julianna Gyula, Halász István és Szőke Éva Tibor, Kovács László és Szabó Mária László, Kovács Já-

nos és Hegedüs Anna László, Mészáros László és Szűcs Sarolta László, Papdi István és Gárgyán Julianna Tibor, Pál László és Farkas Csamangó Ilona Béla, Szőgi Ferenc és Balog Erzsébet Ibolya, Szélpál István és Márki Julianna István, Tátrai György és Klein Róza György, Tóth István és Nyári Mária István, Tóth János és Illés Julianna Éva, Pető Sándor és Deme Veronika Zoltán, Pukánszki Béla és Bálint Sarolta Béla, Polyák Vendel és Farkas Gabriella Edit, Tóth Mihály és Szőgi Irén Mária, Biró József és László Margit Mária, Balogh András és Bognár Julianna András, Bellér János és Fuchs Zsuzsanna János, Illés István és Nagy Terézia László, Kurunczi Lajos és Bakó Zsuzsanna Lajos, Kopasz István és Bárkányi Erzsébet Ilona, Sávoily István és Juhász Piroksa Zoltán, Ludwig András és Vass Erzsébet Andika, Mészáros Ferenc és Pálotás Irén Érika, Redenczki István és Horváth Viktória István, Szabó Jenő és Szabó Julianna Jenő, Szép Imre és Tóth Irma Imre, Szabó István és Bába Terézia Béla, Várhelyi István és Király Mária Mária, Bende Lajos és Pónusz Ilona István nevű gyermeke született.

ELHALTAK:

Kassai András 77, Hegedüs Józsefné Öze Erzsébet 41, Stachó Széver 88, Nemeth Vadas Livia 2 nap, Horáth Istvánné Szopó Julia 68, Daka József 47, Zádori Sándor 6 nap, Deák Jánosné Szánthó Rozália 54, Kiss Józsefné Ungi Rozália 86, Beck Ernesztina 69, Fuhri Konrad 80, Ba'ogh Erzsébet 50, Szedák Anna 71, Berta Terézia 77, Bali Rudolf 1 nap, Kocsis Ferenc 3 év, Ponyiczky Kálmánné Tejthy Katalin 76, Takács Sándor 58, Vecsernyés Ferencné Kispéter Rozália 64, Molnár Istvánné Tóth Mária 63, Baksa Erzsébet 4 nap, Ökrös Sándor 40 éves korában.

NAPIREND

1955 JANUÁR 1 SZOMBAT

IDŐJÁRÁSELENTÉS
Várható időjárás szombaton estig: Változó felhőzet, néhány helyen kisebb havazás. Időnként északkeletről szél. Az éjszakai lehűlés erősödik, a nappali hőmérséklet alig változik.

Várható legmagasabb nappali hőmérséklet mínusz 2-piusz 1 fok között.

A fűtés alapjául szolgáló várható középhőmérséklet szombaton mínusz 1-mínusz 4 fok közötti lesz.

MOZI

Szabadság: Halhatatlan melódiák. — Olasz film (január 2-ig): hétfőtől Mánás Miska. — Magyar film (január 5-ig).
Vörös Csillag: 2x2 néha 5. — Színes magyar filmvígjáték (január 5-ig).
Fáklya: Egy katedra története. — Cseh-szlovák film (január 2-ig): hétfőtől: Cirkusz. — Szovjet film (január 5-ig).
Az előadások kezdete a Szabadság- és Vörös Csillag-moziiban 1-én és 2-án negyed 4, fél 6 és fél 8, hétköznapokon fél 6 és fél 8, a Fáklya-moziiban 1-én és 2-án fél 4, fél 6 és fél 8, hétköznapokon fél 6 és fél 8 órakor.

HETI SZÍNHÁZI MOSOR

Ma este 7: Csárdáskirálynő. — Bérlet-szünet.
2-án délután fél 4: Csárdáskirálynő. — Bérlet-szünet.
Este fél 8: Csárdáskirálynő. — Bérlet-szünet.
Hétfőn nincs előadás.
4-én, 7: Csárdáskirálynő. — Radnóti bérlet.
5-én, 7: A trubadur. — Jászai bérlet.
6-án, 7: Armány és szerelem. — Bérlet-szünet.

KAMARA SZÍNHÁZ

Vasárnap 3 és 7 órakor: Volpone.

MUZEUM

Fehértő élővilága (Kulturpalota, Roosevelt-ter); Múzeumi Képtár (Horváth Mihály utcai üvegcsarnok) hétfő kivételével mindennap délelőtt 10 órától délután 6 óráig.

KÖNYVTÁRAK

Egyetemi: Olvasóterem 10-től 21 óráig

vasárnap 9-től 13 óráig. Szakkönyvek kölcsönzése 12 órától 20 óráig, hétfőn 14-től 20-ig; vasárnap 9-től 13 óráig.

Somogyi Könyvtár: Kölcsonzés 13 órá-tól 18 óráig. Az olvasóterem szolgálat az építkezés miatt egyelőre szünetel. Ifjú-sági kölcsönzője (Takaréktár u. 8. sz.): kölcsönzési idő kizárólag 14 éven aluli részére 12-4 óráig.

Járdai: Szálán krt. 54. Kölcsonzés szerda kivételével minden hétköznap délután 3 órától este 7-ig, szombaton délután 2-től 7 óráig.

Gorkij-könyvtár könyvkölcsönzési ideje: Hétfő, kedd, szerda, péntek: délelőtt 8-12-ig, délután 13-15-30-ig; csütörtök, szomban: délelőtt 10-14-ig, délután 15-13-ig; vasárnap délelőtt 9-12-ig.

BOLDOG ÚJEVET KIVAN kedves megrendelőinknek a Szegei Fényképész Szövetkezet tagsága.

A SZEDEI ÉLELMISZERKISKEPSEDELMI VÁLLALAT Vezetősége, pártszervezete, valamint Szakszervezeti Bizottsága a vásárló dolgozóknak **boldog újévet** kíván. Kérjük kedves vásárlóinkat, hogy az újévben is hasonló bizalommal keressék fel boltjainkat, ahol a különféle élelmiszerek mellett háztartási szükségleteiket megelégedésükre elé-gíthetik ki.

BOLDOG ÚJEVET KIVAN vásárlóinknak a Szegei Kiskereskedelmi Vállalat.

A SZEDEI KISKERESKEDELMI VÁLLALAT valamennyi dolgozójára, akik boldog új esztendő kíván a vállalat vezetésége.

A SZEDEI VILLAMOSVÁST IGÁZGATÓSÁGA értesíti az utazóközönséget, hogy közbejött technikai okok miatt a bérletjegyek kiszolgáltatása 1955. január 1-én, 2-án és 3-án délelőtt szünetelni fog, ezzel kapcsolatban közöljük, hogy az 1954. december havi bérletjegyek 1955. január 6-ig utazásra felhasználhatók.

kuporodtam le hozzá.
— Mitatöteneteme? —
kapadozott a zsembembe.
Ebből értettem meg, hogy a varasbéka az alkudozások terére lépett és azt kérdezi, hogy milyen

ellenértéket kínálok az írkáért.

Egyebem nem volt a noteszmémnél, azt ajánlottam fel, ami nagyon szép volt tőlem, mert a noteszben sokkal több volt a kitépnyaló, mint az írkában. Dehát nekem a notesz már úgyse kellett többet, az írka meg nagyon kellett, legalább egy tiszta levelet. Azon írtam meg ott nyomban a lemondásomat a tanári állasomról. Be is dobtam mindjárt az igazgatói iroda ajtaján levő levélsek-renybe. Ennyi engesztelő áldozattal tartoztam Hannibál meggyalázott szellemének.

VIII.

Szelid és udvarias ember vagyok, aki még a gyógynövénykereskedő kandurjának se mondom, hogy „sic, tel!” hanem azt, hogy „ciuszkám nem lennél szives más irányban orientálódni?” A gúnyolódásra se volt sohasé kedvem, s különös tehet-ségem. A római szatirikusokat és a görög komédia-írókat sokat forgattam ugyan — a doktori disszertációm Aristophanesről szól — de inkább csak nyelvi szempontból s az iróniájukat sem tudtam sem élvezni, sem helyeselni. Sőt például Aristophanest határozottan elítéltem azért, hogy kiváló talentumát a tekintélyek lerombolásába állította. Nekem hiába mondják, hogy ő nem volt a hibás, hanem a kor, amely Kleonokat termelt. Az nem úgy van, aki igazi költő az a suszterokról is tud pindarosi ódákat írni, sőt csakis az az igazi költő, aki ezt meg tudja csinálni. A marathoni győzdekről nem kunszt szépet írni.

(Folytatjuk)

Hannibál föltámasztása

Móra Ferenc regénye